

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อ
ดอลลาร์สหรัฐ สำหรับบริษัทผู้ส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
Economic figures related to foreign exchange sales Thai baht per US
dollar for exporters of electronic components

นางสาวสุวิตา สุขอ่อน

สาขาการเงินและการธนาคาร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Suwita Sukon

E-mail: Suwita.sk@gmail.com

Department of Finance and Banking, Master of Business Administration,

Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยตัวเลขทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ สำหรับผู้ส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัวเลขทางเศรษฐกิจในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราเงินเฟ้อ มูลค่าการส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ดุลบัญชีเดินสะพัด เงินลงทุนระหว่างประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ตัวแปรเหล่านี้คือ ข้อมูล อนุกรมเวลา ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยประเภทของข้อมูล ที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การ วิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการถดถอยเชิงซ้อนเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรตามและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในโดยใช้สูตรของเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ดุลบัญชีเดินสะพัด เงินลงทุนระหว่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ อย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสกุลเงิน

บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ เงินลงทุนระหว่างประเทศ มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดุลบัญชีเดินสะพัดมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ส่วนตัวแปรที่เหลือได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ และมูลค่าการส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เป็นตัวแปรที่ไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ได้อย่าง ชัดเจน

Abstract

Research subject “Economic figures related to foreign exchange sales Thai baht per US dollar for exporters of electronic components” is quantitative research. The objective of this study was to study economic factors affecting the relationship to changes in foreign exchange sales. Thai baht per US dollar that there is a correlation between the factors of economic numbers in this study. policy interest rate inflation Export value of electronic components current account balance international investment and the exchange rate of baht per US dollar These variables are time series data, which are statistical values that are obtained by collecting from various sources by type of data. used in the study as secondary data The duration of the study was from January 2011 to December 2020. The statistics used in the data analysis were statistical analysis using complex regression to study the relationship between the dependent variable and the dependent variable and the internal correlation coefficient using Pearson's formula.

The study found that the policy interest rates the exchange rate of Thai baht to the US dollar current account balance international investments are related to the sale of foreign currency. Thai baht per US dollar Significantly, the policy interest rate the foreign exchange rate of Thai baht against the US dollar international investment There is an opposite direction correlation with foreign currency sales. Thai baht per US dollar and the current account balance is correlated in the same direction as foreign currency sales. Thai baht per US dollar the remaining variables are inflation, and the export value of electronic components is a non-variable statistical significance which cannot reflect changes in foreign currency sales. Thai baht against the US dollar has been clear.

บทนำ

การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างมาก มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในระดับโลก ทำให้เศรษฐกิจของแต่ละประเทศเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของโลกมากขึ้น และสำหรับประเทศไทยการส่งออกสินค้า

ถือเป็นปัจจัยหลักอันดับต้นๆ ในการขับเคลื่อนของเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจสำหรับการส่งออกของไทยในเดือนธันวาคม 2561 หดตัวที่ร้อยละ 1.72 หรือคิดเป็นมูลค่า 19,381 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเป็นผลจากแนวโน้มการค้าชะลอตัว การส่งออกในสินค้าสำคัญสี่เนื่องจากข้อพิพาททางการค้า และแนวโน้มการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี อาทิ กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์อย่างคอมพิวเตอร์และแผงวงจรไฟฟ้า นอกจากนี้ การส่งออกไปยังตลาดสำคัญส่วนใหญ่มีแนวโน้มชะลอตัว ขณะที่ตลาดอย่างสหรัฐฯ ญี่ปุ่น และอาเซียน ขยายตัวต่อเนื่อง แต่มีแนวโน้มชะลอตัวตามทิศทางการชะลอตัวของเศรษฐกิจการค้าโลกปี 2562 การส่งออกสินค้ากลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร หดตัวที่ร้อยละ 6.6 โดยสินค้าที่ยังขยายตัวได้ดี ได้แก่ น้ำตาลทราย ผัก ผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็ง กระจกและแปรรูป ไม้สดแช่แข็งและแปรรูป การส่งออกสินค้ากลุ่มอุตสาหกรรม กลับมาหดตัวที่ร้อยละ 0.8 สินค้าที่ยังขยายตัวได้ดี ได้แก่ สินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ และส่วนประกอบ ทองคำ ผลิตภัณฑ์ยาง และเหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ รวมทั้งปี 2561 การส่งออกขยายตัวร้อยละ 6.7 (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2562) และในปี 2562 ไทยส่งออกสินค้าอยู่ที่ 19,154 ล้านดอลลาร์ฯ หดตัว 1.3% เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยสินค้าส่งออกสำคัญที่หดตัวสูงในเดือนธ.ค. 2562 ได้แก่ ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ รวมถึงสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมันอย่างเคมีภัณฑ์ และเม็ดพลาสติก ทั้งนี้ มูลค่าการส่งออกสินค้าไทยไปจีนและสหรัฐฯ กลับมาเติบโตอย่างก้าวกระโดดในเดือนธ.ค. 2562 ที่ 7.3% YoY และ 15.6% YoY ตามลำดับ ซึ่งน่าจะเป็นผลของปัจจัยชั่วคราว โดยการส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ ขยายตัวดีในเดือนธ.ค. 2562 ส่วนหนึ่งมาจากการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบที่ต่ำในปีก่อน และสำหรับการส่งออกสินค้าไปจีนขยายตัวดีในเดือนธ.ค. 2562 นั้น ส่วนหนึ่งเพราะมีการเร่งนำเข้าสินค้าบางรายการก่อนช่วงเทศกาลตรุษจีนเดือนม.ค. 2563 อีกทั้ง การส่งออกผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้งไปจีน ขยายตัวสูงถึง 110.01% YoY ซึ่งมาจากการนำเข้าลำไยและทุเรียนที่เพิ่มขึ้นของจีนเป็นสำคัญ(กสิกรไทย, 2563)

ภาวะเศรษฐกิจสำหรับการส่งออกของไทยในเดือนธันวาคม 2563 มีมูลค่าการส่งออก 231,268.44 ล้านดอลลาร์ หรือติดลบ 6.01% โดยสาเหตุที่ส่งผลต่อการส่งออกของไทยนั้น เป็นผลมาจากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด -19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลก และการประกาศใช้มาตรการล็อกดาวน์ในประเทศและต่างประเทศ ดยตลาดส่งออกสินค้าที่สำคัญ ประกอบด้วย ตลาดหลักที่ประกอบด้วย สหรัฐ ที่มีมูลค่าการส่งออก 34,343 ล้านดอลลาร์ ญี่ปุ่น มูลค่าการส่งออก 22,876 ล้านดอลลาร์ และสหภาพยุโรป มีมูลค่าการส่งออก 18,529 ล้านดอลลาร์ ขณะที่ตลาดที่มีศักยภาพสูง มีมูลค่าการส่งออกรวม 112,343 ล้านดอลลาร์ ประกอบด้วย อาเซียน จีน เอเชียใต้ อินเดีย และตลาดศักยภาพระดับรอง ประกอบด้วย ทวีปออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง และกลุ่ม CIS โดยสินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยาง ขยายตัวร้อยละ 60.4 (ส่งออกไปตลาดจีน อินเดีย ออสเตรเลียมาเลเซียและสหรัฐอเมริกา) คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 19.5 (ส่งออกไปตลาดจีน เยอรมนี ฮังการี เนเธอร์แลนด์ และสหรัฐอเมริกา) รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ

ขยายตัวร้อยละ 12.9 (ส่งออกไปตลาดสหราชอาณาจักร เวียดนาม อินโดนีเซีย แอฟริกาใต้ และจีน ขณะที่ตลาดออสเตรเลียหดตัวเล็กน้อย เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 54.1 (ขยายตัวสูงในตลาดญี่ปุ่น เยอรมนีสหรัฐอเมริกาอเมริกาและ เนเธอร์แลนด์) (อีไฟแนนซ์ไทย,2564)

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในไทยมีการพัฒนาเพื่อรองรับ 5G รวมทั้งยานยนต์อัจฉริยะที่สามารถเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่างๆ ผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มีการเติบโตขึ้น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในไทยเป็นการผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลัก มีสัดส่วน 90-95% ของปริมาณการผลิตทั้งหมด โดยเป็นการส่งออก HDD สัดส่วน 29.3% ของมูลค่าส่งออกอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด (ข้อมูลปี 2563) รองลงมาได้แก่ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบอื่นๆ 21.9% IC 19.6% อุปกรณ์กึ่งตัวนำ Transistors และ Diodes 7.0% PCB 3.6% และอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ 18.7% (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ,2563)

ด้านตลาดส่งออกสำคัญของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในไทยได้แก่ สหรัฐอเมริกา (27.6%) อังกฤษ (15.3%) อาเซียน (14.4%) สหภาพยุโรป (12.9%) จีน (10.5%) และญี่ปุ่น (8.7%) สำหรับการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ มีสัดส่วน 5-10% นำไปประกอบกับชิ้นส่วนอื่นและนำไปผลิตต่อเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย เช่น อุปกรณ์สื่อสาร อุปกรณ์ในรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและสำนักงาน เครื่องมือทางการแพทย์ และอุปกรณ์เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นต้น (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา,2563)

ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินไทยต่อดอลลาร์สหรัฐ สำหรับผู้ส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ว่าอะไรคือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนในการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐจึงมีความสำคัญเพราะจะส่งผลถึงกำไรหรือขาดทุนของธุรกิจของอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยตัวเลขทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ สำหรับผู้ส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

สมมุติฐานการวิจัย

ตัวเลขทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทกับเงินดอลลาร์สหรัฐในทิศทางตรงกันข้าม

ขอบเขตการวิจัย (Scope of the Research)

ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ สำหรับบริษัทผู้ส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โดยนำข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทำการเก็บข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี 2554-2563 จำนวน 40 ไตรมาส

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงราคาในการขายเงินตราต่างประเทศ ของสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ สำหรับผู้ส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
2. ทราบถึงการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ สำหรับผู้ส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

แนวคิดและทฤษฎี

ชิตชนก จันนทมนตรี พิชญา กาวีทก และ สันติชัย ศรีคำ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเศรษฐกิจและการเมืองที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างบาทต่อหยวน ได้แก่ ดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทย เงินทุน เคลื่อนย้ายระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ ดัชนีราคาสินค้าเข้า และมูลค่าการส่งออกของไทยไปยังประเทศจีน สำหรับปัจจัยที่มีต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ได้แก่ ดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทย และเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ และปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างบาทต่อเยน ได้แก่ ดัชนีราคาสินค้าเข้า เสถียรภาพทางการเมือง และมูลค่าการส่งออกของไทยไปยังประเทศญี่ปุ่น

กรรณิกา ศรีสังข์งาม และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน จากผลการทดสอบพบว่า มีปัจจัยทางเศรษฐกิจ 4 ปัจจัย ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) และดัชนีราคาหุ้น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.148 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.037 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนอัตราเงินเฟ้อ (INF) ไม่มี

ความสัมพันธ์กันกับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับ เงินหยวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พรภัทร อินทรพรพัฒน์ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาท เทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาในช่วงที่ประเทศไทย ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ พบว่าการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนของค่าเงินบาทเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ได้รับอิทธิพลเชิงบวกจากปริมาณเงินตามความหมายแคบเปรียบเทียบระหว่างประเทศ บัญชีเดินสะพัดของสหรัฐอเมริกา อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินเปรียบเทียบระหว่างประเทศ และอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์เปรียบเทียบระหว่างประเทศ ขณะที่ได้รับอิทธิพลเชิงลบจากรายได้ที่แท้จริงเปรียบเทียบระหว่างประเทศ และบัญชีเดินสะพัดของไทย ตามลำดับของขนาดของอิทธิพล โดยตัวแปรอิสระทั้งหมดในแบบจำลองสามารถอธิบายอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาในช่วงที่ประเทศไทยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการได้ประมาณร้อยละ 83.7 ($R = 0.837, P < .01$) ดังนั้นในการรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาท ผู้มีอำนาจในการดำเนินนโยบายจึงต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางเศรษฐกิจของไทยและสหรัฐอเมริกาไปพร้อมกัน

ศิริรัตน์ อุทุมทอง (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทไทยต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เงินบาทไทยต่อเงินเยน และเงินบาทไทยต่อเงินยูโร จากผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ 13 ปัจจัย มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อ ดอลลาร์สหรัฐฯ เงินบาทไทยต่อเงินเยน และเงินบาทไทยต่อเงินยูโร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยรายได้ทุติยภูมิ รายได้ปฐมภูมิและมูลค่าการส่งออกสินค้าระหว่างไทยกับสหรัฐฯ มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มูลค่าการนำเข้าสินค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่นมีผล ต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินเยนและรายได้ทุติยภูมิ, รายได้ปฐมภูมิ, อัตราเงินเฟ้อ และผลิตภัณฑ์มวล รวมในประเทศมีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทไทยต่อเงินยูโร ส่วนปัจจัยที่เหลือประกอบด้วย ดุลบัญชีเดินสะพัด, ดุลบัญชีเงินทุน, มูลค่าการนำเข้าสินค้าระหว่างไทยกับสหรัฐฯ, มูลค่าการนำเข้า สินค้าระหว่างไทยกับสหภาพยุโรป, มูลค่าการส่งออกสินค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่น, มูลค่าการส่งออกสินค้า ระหว่างไทยกับสหภาพยุโรปและเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยส าคัญทาง สถิติกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทไทยต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เงินบาทไทยต่อเงินเยน และเงินบาทไทยต่อเงินยูโร

นางสาวอรนุช ก่อเกื้อสืบสาย (2560) การศึกษาปัจจัยและผลกระทบของนโยบายอุตสาหกรรม 4.0 ที่มีต่ออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย ผลการทดลองพบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่ให้ความสำคัญมาเป็นอันดับแรก ในเรื่องของความต้องการเทคโนโลยีและเครือข่ายที่ปลอดภัยและการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีใน กระบวนการผลิต ปัจจัยที่ให้ความสำคัญรองลงมา คือปัจจัยด้านกฎหมาย ในเรื่องการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การผลิตและออกแบบ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ในเรื่องต้องการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปัจจัยด้านเศรษฐกิจในเรื่องความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันประเทศไทยเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 อย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งนี้ในส่วนของผู้ประกอบการขนาดเล็ก จะต้องพัฒนาทักษะของบุคลากรในแต่ละด้าน มุ่งเน้นในเรื่อง เทคโนโลยีและเครือข่าย การปรับปรุงระบบกระบวนการผลิต เพื่อเตรียมตัวสำหรับการเปลี่ยนแปลง นโยบายอุตสาหกรรม

4.0

อรรถพล ศิริชัย (2564) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการในการพัฒนาในประเทศไทยสู่ชาติแห่งการค้า ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชากรในประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุของกิจการต่ำกว่า 3 ปี มีเงินลงทุนของกิจการต่ำกว่า 500,000 บาท และมีการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากเงินทุนส่วนตัว ส่วนปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้าน เพศ อายุ อายุของกิจการ เงินลงทุนของกิจการ และการเข้าถึง แหล่งเงินทุนต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการในการพัฒนาประเทศไทยสู่ชาติแห่งการค้าไม่ต่างกัน และในส่วนของระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการในการพัฒนาประเทศไทยสู่ชาติแห่งการค้าต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านการเชื่อมโยงธุรกิจสู่โลกอินเทอร์เน็ตและปัจจัยด้านการส นานึกในความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย การสำรวจทางการตลาด การทดลองใช้ การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ การตอบสนอง การเข้าถึงและการจัดเก็บการวิเคราะห์และจัดการข้อมูลของลูกค้า ไม่มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการในการพัฒนาประเทศไทยสู่ชาติแห่งการค้า และส่วนปัจจัยด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านการเชื่อมโยงธุรกิจสู่โลกอินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย การออกแบบ การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการในการพัฒนาประเทศไทยสู่ชาติแห่งการค้า

นายสาริศ นาละภักดี (2560) เพื่อศึกษาการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินจัตต่อค่าเงินบาท จากผลการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินจัตต่อค่าเงิน บาท โดยเก็บข้อมูล ตัวแปรตาม คือ อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยค่าเงินจัตต่อค่าเงินบาท และตัวแปรอิสระด้าน เศรษฐกิจที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินจัตต่อค่าเงินบาท ได้แก่ ดุลการค้า ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และปริมาณเงินหมุนเวียนประเภท M1 ตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ. 2556 ถึงเดือน มกราคม พ.ศ. 2560 รวมเป็นเวลา 49 เดือน เพื่อน ามวิเคราะห์ปัจจัยด้าน เศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินจัตต่อค่าเงินบาท ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน ด้วย วิธีกำลังสองน้อยที่สุดสามารถวิเคราะห์และสรุปผลได้ดังนี้ อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินจัตต่อค่าเงินบาทมีค่า R-Squared เท่ากับ 0.94697 แสดงว่า ตัวแปร อิสระที่ใช้ในสมการสามารถใช้อธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 94.697 และอีกร้อยละ 5.303 เกิดจากปัจจัยอื่นๆ โดยดุลการค้า และดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินจัตต่อค่าเงินบาท ณ ระดับ นัยส าคัญ 0.000 และมีทิศทางเดียวกับที่ตั้งสมมุติฐานไว้

ดร.สมยศ อวเกียรติ, ดร.สิทธิพร ประวีตรุ่งเรือง (2559) เพื่อศึกษาถึง ปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เงินบาทต่อยุโร และเงินบาทต่อ ผลการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อ เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เงินบาทต่อยุโร และเงินบาทต่อเยน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทิศทางเดียวกัน และอัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคารมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อยุโรเท่านั้น อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ไม่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และ

อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อเยน สำหรับปัจจัยที่เหลือ ได้แก่ ดุลบัญชีเดินสะพัด และมูลค่าการส่งออกสินค้า ไทย-สหรัฐอเมริกา มูลค่าการส่งออกสินค้าไทย-สหภาพยุโรป มูลค่าการส่งออกสินค้าไทย-ญี่ปุ่น เป็นปัจจัยที่ไม่มี ผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ เงินบาทต่อยูโรและเงินบาทต่อเยน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

นางอารมย์ โกวิชัย,ดร.นงนภัส แก้วพลอย (2559) การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจไทยที่มีผลกระทบต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ระหว่างค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ จากการศึกษาในกรณีดังกล่าว พบว่าดัชนีราคาสินค้าเข้าและ ดัชนีราคาสินค้าเข้า – ออกเปรียบเทียบ มีผลต่ออัตรา แลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 5%โดยมี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภค มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงิน บาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 5% โดยมีความสัมพันธ์ไปใน ทิศทางเดียวกัน

ณัฐธิญา ราชธิสาร, วิภา ลีลาประเสริฐศิลป์ (2563) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ของประเทศไทย ตัวแปรทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัว กำหนดการเจริญเติบโตทางด้าน เศรษฐกิจของประเทศไทยได้แก่ มูลค่าการนำเข้า ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในทิศทาง เดียวกัน กล่าวคือ มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนเพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น ส่วนราคาผู้บริโภคส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ถ้าราคา ผู้บริโภคสูงขึ้น ทำให้ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าน้อยลงส่งผลให้การลงทุนจากเอกชนลดการผลิต จึงท าให้การ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายเดือนประเภททุติยภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มาจากกรเก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลตั้งแต่ปี 2554 – 2563 จำนวน 40 ไตรมาส โดยประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือข้อมูลทุติยภูมิ มีแหล่งข้อมูลจากข้อมูลอินเทอร์เน็ต ธนาคารพาณิชย์แห่งประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงการคลัง และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในโดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient)

2. ผลการวิเคราะห์ตัวเลขทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการขายเงินตราต่างประเทศสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยใช้วิธี Multiple Regression Analysis

3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยโปรแกรมการคำนวณสถิติ SPSS ในการประมวลผลการวิจัยครั้งนี้ โดยอ้างอิงแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ดังสมการต่อไปนี้

$$E = \alpha + \beta + INT + INF + XUS + CA + CF$$

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในโดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ใช้สัญลักษณ์ r เป็นวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ได้ต้องมีลักษณะคือ ต้องเป็นข้อมูลในมาตราอัตราภาคหรืออัตราส่วน (Interval or Ratio scale)

2. การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนเป็น (Multiple Regression Analysis) การขยายของการวิเคราะห์อย่างง่าย เป็นเครื่องมือในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัวแปร (X_1, X_2, \dots, X_n) กับตัวแปรตาม Y ทั้งนี้เพื่อให้การวิเคราะห์ การประมาณค่า หรือการพยากรณ์มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

ผลการวิจัย

1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ ส่วนที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้สูตรเพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรการขายเงินตราต่างประเทศ ต่อ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย, อัตราเงินเฟ้อ, มูลค่าการส่งออกของชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์, ดุลบัญชีเดินสะพัด, เงินลงทุนระหว่างประเทศ, อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐ ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยตัวเลขทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยสมการที่ใช้ในครั้งนี้คือ

2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้สูตรเพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรจะพบว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์กับมูลค่าขายเงินตราต่างประเทศ ของสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐในทิศทางตรงกันข้าม และสำหรับมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ดุลบัญชีเดินสะพัด มีความสัมพันธ์กับมูลค่าขายเงินตราต่างประเทศของสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราเงินเฟ้อ มูลค่าส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ดุลบัญชีเดินสะพัด เงินลงทุนระหว่างประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มีค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรต้น น้อยกว่า 0.8 แสดงว่าตัวแปรต้นทุกตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน (กรณีการ จะ กอ,2555)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยการวิจัยครั้งนี้ได้หาปัจจัยตัวเลขทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ สำหรับผู้ส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ด้วยวิธีการใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ค่าจากตารางจะเห็นได้ว่าตัวแปรที่มี

ความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์กันทางลบและมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.593 และ -.475 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า การขายเงินตราต่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการส่งออก ขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ มูลค่าการส่งออกขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และ ดุลบัญชีเดินสะพัด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .393 และ .350 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า การขายเงินตราต่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับมูลค่าการส่งออกขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และดุลบัญชีเดินสะพัด ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นด้วยกันเองที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์กันเชิงลบมีทั้งหมด 5 คู่ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยนโยบายมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าการส่งออกที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.613 อัตราดอกเบี้ยนโยบายมีความสัมพันธ์เชิงลบกับดุลบัญชีเดินสะพัดที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.444 อัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าการส่งออกที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.516 อัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์เชิงลบกับดุลบัญชีเดินสะพัดที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.432 และอัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราแลกเปลี่ยนที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.546 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นด้วยกันเองที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และมีความสัมพันธ์กันเชิงลบมีทั้งหมด 4 คู่ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยนโยบายกับอัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .878 มูลค่าการส่งออกขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์กับดุลบัญชีเดินสะพัดมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .501 มูลค่าการส่งออกขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์กับอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .436 และดุลบัญชีเดินสะพัดกับอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .523

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นด้วยกันเองที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีความสัมพันธ์เชิงบวก ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยนโยบายกับอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .394

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยตัวเลขทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ใช้วิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบ(Stepwise Regression Analysis)

ในการศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรอิสระที่ผ่านเข้ามาในสมการด้วยกัน 4 ตัวคือ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ดุลบัญชีเดินสะพัด เงินลงทุนระหว่างประเทศ

1. วิเคราะห์ค่า b ของอัตราดอกเบี้ยนโยบายค่าสัมประสิทธิ์ b_1 มีค่าเท่ากับ -49,432.708 หมายความว่า เมื่ออัตราดอกเบี้ยนโยบายมีการเปลี่ยนแปลงลดลง 1 หน่วยส่งผลให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงลดลง 49,432.708 หน่วย หรือเมื่ออัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลทำให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 49,432.708 หน่วย เช่นกัน จากค่าการทดสอบค่า t เท่ากับ -6.019 แสดงว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบายมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขาย

เงินตราต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบายมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ

การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการขายเงินตราต่างประเทศ เนื่องจากการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะเป็นตัวชี้นำอัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการขายเงินตราต่างประเทศ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้คำนึงถึงเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนไว้ด้วยก่อนกำหนดดอกเบี้ยนโยบาย

2. วิเคราะห์ค่า b ของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ค่าสัมประสิทธิ์ b_6 มีค่าเท่ากับ $-19,614.642$ หมายความว่าเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีการเปลี่ยนแปลงลดลง 1 หน่วยส่งผลให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงลดลง $19,614.642$ หน่วย หรือเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลทำให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น $19,614.642$ หน่วย เช่นกัน จากค่าการทดสอบค่า t เท่ากับ -5.268 แสดงว่า อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ ภายใต้โครงสร้างอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว อัตราแลกเปลี่ยนสามารถ เพิ่มขึ้น (อ่อนค่า) หรือลดลง (แข็งค่า) ได้หากมีปัจจัยที่กระทบต่ออุปสงค์อุปทานของเงินตราต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ เมื่อมีการขายเงินตราต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีการปรับตัวลดลง โดยเป็นไปตามเมื่อความต้องการสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นอุปทานเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น อัตราแลกเปลี่ยนมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีการแข็งค่าขึ้น ซึ่งเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการขายเงินตราต่างประเทศ

3. วิเคราะห์ค่า b ของดุลบัญชีเดินสะพัด ค่าสัมประสิทธิ์ b_6 มีค่าเท่ากับ $.335$ หมายความว่าเมื่อดุลบัญชีเดินสะพัดมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วยส่งผลให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น $.335$ หน่วย หรือเมื่อดุลบัญชีเดินสะพัดลดลง 1 หน่วยจะส่งผลทำให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงลดลง $.335$ หน่วย เช่นกัน จากค่าการทดสอบค่า t เท่ากับ 3.315 แสดงว่า ดุลบัญชีเดินสะพัดมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าดุลบัญชีเดินสะพัดมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ ดุลบัญชีเดินสะพัด คือ ดุลบัญชีที่แสดงเงินที่ไหลเข้าออกประเทศนั้นๆ จากการซื้อขายสินค้าและบริการของประเทศ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ดุลการค้า (Trade Balance) และดุลบริการ (Service Account) ดังนั้น ดุลการบัญชีเดินสะพัดของประเทศเกินดุลแล้วนั้น ค่าของเงินบาทของประเทศจะต้องมีเสถียรภาพและแนวโน้มแข็งค่าขึ้น แต่ทั้งนี้ เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย ขึ้นอยู่กับระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวที่มีการจัดการ ที่มีกลไกการปรับตัวตาม

การเปลี่ยนแปลงของ Demand และ Supply ของเงินตราประเทศดั่งนั้นดุลบัญชีเดินสะพัดจึงสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ

4. วิเคราะห์ค่า b ของเงินลงทุนระหว่างประเทศ ค่าสัมประสิทธิ์ b_5 มีค่าเท่ากับ -9.243 หมายความว่าเมื่อเงินลงทุนระหว่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงลดลง 1 หน่วยส่งผลให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 9.243 หน่วย หรือเมื่อเงินลงทุนในประเทศเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะส่งผลทำให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงลดลง 9.243 หน่วย เช่นกัน จากค่าการทดสอบค่า t เท่ากับ -2.108 แสดงว่า เงินลงทุนระหว่างประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าเงินลงทุนระหว่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษากับงานศึกษาในอดีตพบว่า ในงานศึกษาครั้งนี้เงินทุนเคลื่อนย้ายส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐในทิศทางตรงข้าม โดยที่การเพิ่มขึ้นของเงินทุนเคลื่อนย้ายบ่งชี้ถึงการที่ชาวต่างชาติต้องการมาลงทุนในสินทรัพย์ของประเทศไทยมากขึ้น เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ และโรงงาน เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์ของสกุลเงินบาทเพิ่มสูงขึ้นหรือค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นนั่นเอง ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเงินทุนเคลื่อนย้ายจึงมีผลทางลบต่อมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศเช่นกัน

อภิปราย

1. อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ค่าตัวแปรที่ได้แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งพบว่ามีผลสอดคล้องกับสมมติฐานในเบื้องต้นคือเมื่ออัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นจะมีผลทำให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐปรับตัวลดลง โดยอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีการเปลี่ยนแปลงจากธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อปกป้องถึงการกระตุ้นให้เงินเข้ามาหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น เพราะนอกจากการลดดอกเบี้ยนโยบายส่งผลให้ธุรกิจส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์นำเงินสกุลดอลลาร์ที่มีไว้ออกมาขายเพื่อใช้จ่ายหรือหากำไรด้วยวิธีอื่น ดังนั้นจึงส่งผลให้ความสัมพันธ์อัตราดอกเบี้ยนโยบายมีทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ดอกเบี้ยนโยบายที่ลดลงยังลดลดแรงจูงใจของคนทั่วไปในการออมเงินและอาจทำให้นำเงินเหล่านั้นมาใช้จ่ายซึ่งเป็นการเพิ่มเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจด้วยเช่นกัน

2. อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ค่าตัวแปรที่ได้แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐพบว่ามีผลสอดคล้องกับสมมติฐานในเบื้องต้น จากทิศทางสะท้อนให้เห็นว่าภายใต้โครงสร้างอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ สามารถ เพิ่มขึ้น (อ่อนค่า) หรือลดลง (แข็งค่า) ได้หากมีปัจจัยที่กระทบต่ออุปสงค์อุปทานของเงินตราต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อ

ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อมีการขายเงินตราต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีการปรับตัวลดลง โดยเป็นไปตามเมื่อความต้องการสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นอุปทานเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น อัตราแลกเปลี่ยนมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีการลดลง(แข็งค่าขึ้น) ซึ่งเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการขายเงินตราต่างประเทศ

3. ดุลบัญชีเดินสะพัด ค่าตัวแปรที่ได้แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ พบว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในเบื้องต้น เนื่องจากดุลบัญชีเดินสะพัด ประกอบไปด้วย ดุลการค้า และดุลบริการ ซึ่งจากที่ศึกษาวิจัยดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทยนั้น ได้มีดุลเดินสะพัดเกินดุล ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศจะมีต้องมีเสถียรภาพและแนวโน้มแข็งค่าขึ้น แต่ทั้งนี้เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย ขึ้นอยู่กับระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวที่มีการจัดการ ที่มีกลไกการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของ Demand และ Supply ของเงินตราประเทศดังนั้นดุลบัญชีเดินสะพัดจึงสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ

4. เงินลงทุนระหว่างประเทศ ค่าตัวแปรที่ได้แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐพบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานในเบื้องต้น โดยที่การเพิ่มขึ้นของเงินทุนเคลื่อนย้ายบ่งชี้ถึงการที่ชาวต่างชาติต้องการมาลงทุนในสินทรัพย์ของประเทศไทยมากขึ้น เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ และโรงงาน เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์ของสกุลเงินบาทเพิ่มขึ้นหรือค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นนั่นเอง และจากการวิจัยพบว่าเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐมีการแข็งค่าขึ้นจะส่งผลให้มูลค่าการขายเงินตราต่างประเทศสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐปรับตัวไปในทิศทางตรงกันข้าม

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย (Implications)

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจสำหรับประกอบการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ของธุรกิจชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ในการบริหารความเสี่ยงจากการขายเงินตราต่างประเทศ แต่ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ประกอบด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจเพียง 6 ปัจจัยด้วยกัน ดังนั้นในการใช้เป็นข้อมูลในการขายเงินตราต่างประเทศ สกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ของธุรกิจชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ในการบริหารความเสี่ยงจากการขายเงินตราต่างประเทศอาจยังไม่เพียงพอควรมีการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านอื่นๆ ทางเศรษฐกิจประกอบด้วย เช่น ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางอุตสาหกรรมและรวมทั้งควรศึกษาข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารธุรกิจชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ต่อไป

ข้อจำกัดในงานวิจัยและงานวิจัยในอนาคต

ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำตัวแปรที่เป็นตัวแปรทางเศรษฐกิจมาเพียง 6 ปัจจัย ดังนั้นจะไม่สามารถบอกถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการขายเงินตราต่างประเทศสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ของธุรกิจชิ้นส่วน

อิเล็กทรอนิกส์ ได้อย่างชัดเจน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรคำนึงถึงตัวแปรส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการขายเงินตราต่างประเทศสกุลเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และปัจจัยอื่นๆ ที่นอกเหนือจากงานวิจัยนี้ เช่น ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางอุตสาหกรรมและรวมทั้งควรรศึกษาข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารธุรกิจขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ต่อไป

บรรณานุกรม

- ศิริรัตน์ อุทุมทอง. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทไทยต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เงินบาทไทยต่อเงินเยน และเงินบาทไทยต่อเงินยูโร. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชิดชนก จันทนตรี พิษญา กาวีห และ สันติชัยศรีคำ. (2560). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์รามคำแหง,ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2560.
- กรรณิกา ศรีสังข์งาม และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2559). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน. วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์.
- อรนุช ก่อเกื้อสืบสาย. (2560). การศึกษาปัจจัยและผลกระทบของนโยบายอุตสาหกรรม 4.0 ที่มีต่ออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารมย์ โกวิชัย และดร.นงนภัส แก้วพลอย. (2559). ปัจจัยทางเศรษฐกิจไทยที่มีผลกระทบต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา. วิทยานิพนธ์คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สาริต นาคะภักดี. (2560). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อค่าเงินบาท. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐธิญา ราชอิสาร และวิณา สีลาประเสริฐศิลป์. (2563). ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรภัทร อินทรวรพัฒน์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาในช่วงที่ประเทศไทยใช้ระบ้อัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ. การค้นคว้าอิสระการจัดการมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ดร.สมยศ อวเกียรติ และ ดร.สิทธิพร ประวิติรุ่งเรือง. (2559). อิทธิพลของปัจจัยที่สำคัญต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เงินบาทต่อยูโร และเงินบาทต่อเยน. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ, สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์, ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2559
- อรรถพล ศิริชัย. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในการพัฒนาประเทศไทยสู่ชาติแห่งการค้า. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธนาคารแห่งประเทศไทย(2564). อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร. ค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2564, จาก

https://www.bot.or.th/App/BTWS_STAT/statistics/ReportPage.aspx?reportID=223&language=th.

ธนาคารแห่งประเทศไทย(2564). อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร. ค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2564, จาก

https://www.bot.or.th/App/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=123&language=TH.

ธนาคารแห่งประเทศไทย(2564). เครื่องชี้เศรษฐกิจมหภาคของไทย . ค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2564, จาก

https://www.bot.or.th/App/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=409&language=TH.

ธนาคารแห่งประเทศไทย(2564). ดุลการชำระเงิน . ค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2564, จาก

<https://www.bot.or.th/Thai/Statistics/EconomicAndFinancial/Pages/StatBalanceofPayments.aspx>.

สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์.มูลค่าการส่งออกของไทย.ค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2564, จาก

<https://tradereport.moc.go.th/>.

ธนาคารแห่งประเทศไทย(2564). มูลค่าการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ระหว่างธนาคารพาณิชย์กับลูกค้า. ค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2564, จาก

https://www.bot.or.th/App/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=137&language=TH.